

Rapport

Rapport over een klacht over de politie-eenheid Den Haag.

Datum: 17 november 2015

Rapportnummer: 2015/162

Aanleiding

Op 19 februari 2013 vond er een inval in verzoekers woning plaats door het AT (arrestatieteam). Hierbij werd de deur geforceerd en verzoeker werd aangehouden. Tijdens de aanhouding bleek dat verzoeker gewond was geraakt. Zijn pink was gebroken, bloedde hevig en hing er aan een velletje bij. Verzoeker raakte twee keer buiten bewustzijn. Hij zou cocaïne hebben gebruikt en had zijn verwonding niet zelf opgemerkt. Er kwam een motorambulance ter plaatse die van mening was dat de politie verzoeker zelf naar het ziekenhuis kon brengen, maar het AT vond dat niet verantwoord. Na enige discussie kwam er een ambulance, die verzoeker naar het ziekenhuis vervoerde. Verzoeker werd in het ziekenhuis behandeld en vervolgens overgebracht naar het politiebureau. De volgende dag ging hij opnieuw naar het ziekenhuis en toen bleek dat zijn pink moest worden geamputeerd. Hoewel de oorzaak van het letsel niet vast is komen te staan, hebben politieambtenaren geopperd dat het wellicht is veroorzaakt doordat verzoeker pal achter de deur stond, toen deze met geweld werd geforceerd.

Verzoeker diende een klacht in bij de politie en stelde dat het AT disproportioneel geweld had gebruikt bij de aanhouding. Volgens verzoeker had één van de leden van het AT op zijn vingers gestaan toen hij met gespreide armen op de grond lag, en is hierdoor het letsel ontstaan, met de amputatie van zijn pink als gevolg.

In het kader van de interne klachtprocedure adviseerde de klachtencommissie de politiechef de klacht ongegrond te verklaren. De klachtencommissie hechtte meer waarde aan de verklaringen van de betrokken politieambtenaren (die ontkennen dat er op de pink van verzoeker is gestaan) dan aan de verklaring van verzoeker. Volgens de klachtencommissie was op geen enkele wijze feitelijk gebleken dat één van de leden van het AT op verzoekers hand is gaan staan en zijn pink daardoor is gebroken. Het toegepaste geweld was naar het oordeel van de klachtencommissie proportioneel en in verhouding tot het beoogde doel – het waarborgen van de veiligheid bij de aanhouding van verzoeker – redelijk en gematigd. Het feit dat verzoeker op de grond ging liggen, sloot niet uit dat hij wapens bij zich had. Bij de foullering werd in zijn linker achterzak een zakmes aangetroffen. Het AT had op de gebruikelijke wijze opgetreden, aldus de klachtencommissie.

De politiechef nam het advies van de klachtencommissie over en verklaarde de klacht ongegrond. Verzoeker was het hiermee niet eens en wendde zich tot de Nationale ombudsman. De ombudsman stelde een onderzoek in.

Klacht

Verzoeker is op 19 februari 2013 aangehouden door een arrestatieteam (AT) van de Eenheid Den Haag. In dit verband klaagt verzoeker erover dat het AT disproportioneel geweld heeft gebruikt. Dit geweld bestond uit:

- Het onnodig fixeren van verzoeker door het plaatsen van een knie in zijn nek;
- Het met grote kracht staan op zijn vinger, waardoor zijn pink gewond raakte en uiteindelijk geamputeerd moest worden;
- Het op zijn rug springen terwijl verzoeker al weerloos op de grond lag.

Daarnaast klaagt verzoeker erover dat het arrestatieteam hem niet meteen medische zorg heeft verleend en er pas na veel discussie een ambulance werd gebeld.

Bevindingen

Lezing verzoeker

Verzoeker stelt dat hij thuis t.v. zat te kijken en dat hij rond 20.30 uur gebonk op de deur hoorde. Hij liep richting de deur om te kijken wat het was. Bij de tweede bonk hoorde hij dat het de politie was, waarna hij terug is gelopen naar de woonkamer. Verzoeker stelt dat hij met gestrekte handen plat op de vloer is gaan liggen en dat hij geen verzet heeft gepleegd. Twee leden van het AT sprongen meteen op hem, aldus verzoeker. De eerste AT-er die binnen kwam stond hard op zijn hand en drukte heel hard op zijn vingers. Ook drukte hij zijn knie op verzoekers nek.

Volgens verzoeker heeft het AT hem daarna ongeveer een uur geboeid en bloedend laten liggen, ondanks dat hij twee keer buiten westen is geweest. Het AT kwam er niet uit met het ambulancepersoneel en er werd over gesproken in wiens handen verzoeker dood zou gaan. Het eindresultaat was dat zijn pink moest worden geamputeerd, aldus verzoeker. Verzoeker stelt dat rechercheur S. hem heeft verteld dat het ontstaan van het letsel de schuld is van het AT.

Verzoekers advocaat stelt dat wat voor het AT kennelijk een raadsel is (het ontstaan van het letsel), dat niet is voor de ambulancebroeder die verklaart dat het AT tijdens de aanhouding de pink van verzoeker heeft omgedraaid. Deze ambulancemedewerker was niet aanwezig op het moment van het ontstaan van het letsel en heeft dat kennelijk opgevangen van één van de AT-ers, aldus verzoekers advocaat.

Verslag van binnentreden

In het verslag van binnentreden staat vermeld dat de politie op 19 februari 2013 om 20.34 uur de woning is binnentreden.

Proces-verbaal van binnentreden en doorzoeking

In het proces-verbaal dat de rechter-commissaris en de griffier hebben opgemaakt, staat onder meer vermeld dat de ambulance om 20.50 uur ter plaatse was en dat verzoeker om 21.07 uur werd afgevoerd naar het ziekenhuis.

Proces-verbaal van bevindingen politieambtenaar C.

In een proces-verbaal van bevindingen d.d. 21 februari 2013 heeft politieambtenaar C. vermeld dat hij met verzoeker mee ging naar het ziekenhuis. Op de spoedeisende hulp hoorde C. verzoeker zeggen "ik weet niet hoe mijn vinger zo komt. Ik ben aangehouden en ik denk dat ik bij die aanhouding op mijn pink ben gevallen. Dit is mijn eigen schuld."

Informatie ambulancedienst

Uit het ritformulier van de ambulance blijkt het volgende:

Tijdstip melding:	20.37 uur
Opdrachtijd:	20.57 uur
Vertrek:	20.57 uur
Aankomst patiënt:	21.06 uur
Vertrek patiënt:	21:09 uur

Voorts staat er vermeld dat er op verzoek van de ambulancebroeder op de motor een auto moest komen.

Bij "gebeurtenis" staat vermeld dat het AT de pink van verzoeker tijdens de aanhouding heeft omgedraaid.

Een medewerker van de GGD heeft tegenover een medewerker van de Nationale ombudsman verklaard dat deze informatie afkomstig is van de patiënt zelf of van omstanders, maar dat het niet meer na te gaan is waar de informatie in dit concrete geval vandaan komt.

Medische informatie arts

De arts die verzoeker op de eerste hulp heeft behandeld heeft de Nationale ombudsman schriftelijk laten weten dat hij geen idee heeft of verzoeker heeft verteld hoe het letsel is ontstaan. De arts kon geen antwoord geven op de vraag of het letsel te verklaren valt door het feit dat iemand op de hand van verzoeker is gaan staan. Hij gaf aan er niet bij te zijn geweest en niet te speculeren hoe iets eventueel zou kunnen zijn ontstaan.

Verklaring AT-er X

AT-er X heeft tegenover medewerkers van de Nationale ombudsman een uitgebreide verklaring afgelegd. In essentie heeft hij verklaard dat zijn collega de deur opende met een ram, maar dat er weerstand was waardoor de deur niet verder open ging dan zo'n 20 cm. Hij heeft de deur met kracht open getrapt en verzoeker stond meteen achter de deur. Om ruimte te maken voor zijn collega's heeft X verzoeker twee ferme duwen met het schild gegeven. Bij de eerste duw heeft hij verzoeker frontaal geraakt, waarbij verzoeker zijn handen op borsthoogte had.

Vervolgens zag hij verzoeker de woonkamer in rennen en een enorme snoekduik maken. Verzoeker hield daarbij zijn handen gespreid naar voren. X heeft hem gefixeerd door zijn rechterknie op zijn linkerschouder te zetten. Vervolgens heeft hij zijn linkerpols gepakt om hem te boeien. Het is volgens X niet waar dat twee AT-ers op verzoeker zijn gesprongen. Zijn collega heeft zijn knie op verzoekers rechterschouder gezet, maar van springen was geen sprake.

Toen X verzoeker wilde boeien, zag hij direct dat hij letsel aan zijn pink had. Zijn pink hing er nog aan een velletje aan. X heeft hem toen heel voorzichtig geboeid en tegen verzoeker gezegd dat hij zich rustig moest houden omdat hij gewond was aan zijn hand. Verzoeker had dat op dat moment niets in de gaten. X zag bijna geen bloed. Nadat verzoeker was geboeid en was gecontroleerd op wapens, kwamen de collega's erbij die een medische specialisatie hebben binnen het AT. Zij hebben de boeien weer afgedaan en verzoekers hand verbonden.

X heeft verklaard dat hij er veel over heeft nagedacht hoe de verwonding kan zijn ontstaan, maar hij komt er niet uit. Hij weet echter zeker dat hij niet op de hand van verzoeker is gaan staan. Hij weet dat zo zeker omdat handen voor het AT een gevaar vormen. Daar kan een verdachte een wapen mee pakken. De handen van een verdachte wil het AT onder controle krijgen. Volgens X zal hij daar niet op gaan staan, want dan kan de verdachte zijn hand wegtrekken. Bovendien was het een ad-hoc klus waarbij X zijn gympen aan had. Hij kan zich niet voorstellen dat dergelijk letsel veroorzaakt kan worden door met gympen op iemands hand te gaan staan.

X vindt het voor verzoeker heel vervelend wat er is gebeurd.

Verklaring AT-er Y

AT-er Y heeft tegenover medewerkers van de Nationale ombudsman onder meer verklaard dat hij in de woning op enig moment hoorde roepen dat er een "medic" nodig was. Hierop ging hij naar de woonkamer waar verzoeker op zijn buik geboeid op de grond lag. Hij heeft verklaard dat zij verzoeker hebben gezegd dat hij gewond was, dat hij rustig moest blijven en dat ze zijn boeien zouden afdoen. Op dat moment hebben ze de boeien meteen losgemaakt. De pink van verzoeker hing nog aan een klein stukje vel. Y zag dat hij wel bloedde, maar het verbaasde hem dat er zo weinig bloed vrij gekomen was.

Y heeft medische handschoenen aangedaan en de pink op z'n plek gelegd met behulp van een noodverband. Hij heeft de pink niet zelf aangeraakt. Vervolgens hebben ze verzoeker overeind geholpen en op een stoel gezet. Verzoeker is gewoon overeind geholpen en zeker niet aan zijn handboeien omhoog getrokken, aldus Y. Y. Op de stoel zakte hij ineens weg, maar viel niet op de grond. Toen hebben ze verzoeker op de grond in stabiele zijligging gelegd. Een collega heeft verzoeker een pijnprikkel gegeven door hem in zijn schouder te knijpen, waarna verzoeker weer bij kwam. De AT-ers hebben verzoeker in stabiele zijligging laten liggen. Verzoeker gaf desgevraagd aan dat hij drugs had gebruikt. Verzoeker is nog een keer op een stoel gezet, maar hij raakte weer weg, waarna zij hem opnieuw in stabiele zijligging hebben gelegd.

De ambulancebroeder kwam binnen en de sectiecommandant heeft de discussie met de ambulancebroeder gevoerd over het vervoer naar het ziekenhuis.

Verklaring AT-er Z

AT-er Z, die ten tijde van het optreden sectiecommandant was, heeft tegenover medewerkers van de Nationale ombudsman verklaard dat zijn collega Y verzoeker medische verzorging heeft gegeven en hij zelf de meldkamer heeft gebeld met het bericht dat ze een verdachte hadden met een pink die er bijna af lag, die cocaïne had gebruikt en twee keer was weggevallen.

Z wist niet meer zeker of de boeien zijn afgedaan of dat verzoeker aan de voorzijde is geboeid toen hij op een stoel is gezet.

De ambulancebroeder (op de motor) kwam ter plaatse en Z heeft geëist dat verzoeker met een ambulance naar het ziekenhuis zou worden gebracht. Dit omdat hij zwaar letsel had, twee maal het bewustzijn was verloren en ook cocaïne had gebruikt.

Dat de rechter-commissaris en de officier van justitie hebben verklaard dat Z heeft gezegd dat het letsel bij het binnentreden is ontstaan, komt hem vreemd voor. Hij kan zich niet herinneren dat hij dat zo heeft gezegd. Misschien dat hij in de overdracht heeft gezegd dat het letsel wellicht bij het binnentreden is ontstaan, maar hij kan zich niet voorstellen dat hij het als een feit heeft gepresenteerd.

Verklaring rechercheur S.

Rechercheur S. heeft tegenover een medewerker van de Nationale ombudsman verklaard dat het hem nooit duidelijk is geworden hoe het letsel is ontstaan. S. heeft verklaard dat hij verzoeker heeft verhoord nadat zijn vinger was geamputeerd. S. heeft ontkend dat hij tegen verzoeker heeft gezegd dat het de schuld van het AT was en dat zij de schade moeten vergoeden. Hij heeft verzoeker gezegd dat hij waarschijnlijk zijn pink tussen de muur en het schild heeft gekregen, aldus S.

Verklaring rechter-commissaris

De rechter-commissaris die de doorzoeking in verzoekers woning heeft verricht, heeft de Nationale ombudsman onder meer laten weten dat verzoeker reeds in de woning was aangehouden toen hij ter plaatse kwam. Door de leider van het AT werd hem medegedeeld dat verzoeker bij de aanhouding gewond was geraakt aan zijn pink, die nog maar gedeeltelijk aan zijn hand vast zou zitten. Volgens de leider van het AT was de verwonding vermoedelijk ontstaan doordat de geforceerde voordeur met kracht tegen verzoekers hand aan kwam. De rechter-commissaris trof verzoeker zittend in de woonkamer aan. De verwonde hand van verzoeker was door het AT verbonden. Op enig moment is verzoeker door de politie in stabiele zijligging op de grond gelegd omdat hij bewusteloos raakte of dreigde te raken.

In eerste instantie kwam een motorambulance ter plaatse. De leider van het AT vond het niet verantwoord om verzoeker zelf naar het ziekenhuis te brengen en vroeg naar het oordeel van de rechter-commissaris. De rechter-commissaris gaf aan dat hij vond dat er een ambulance moest komen. Toen is er alsnog een ambulance gekomen en is verzoeker meegenomen.

Leden van het AT inclusief de leider zijn aanwezig gebleven totdat verzoeker de woning verliet. Hun aandacht richtte zich intussen uitsluitend op verzoeker.

Verklaring officier van justitie

De betrokken officier van justitie heeft tegenover een medewerker van de Nationale ombudsman verklaard dat toen zij en de rechercheur bij verzoekers woning aan kwamen, zij buiten werden aangesproken door de leidinggevende van het AT. Er werd gezegd dat het letsel was ontstaan doordat de verdachte zich ten tijde van het betreden van de woning in de buurt van de deur bevond.

Na de overdracht is de officier van justitie naar binnen gegaan. Verzoeker lag in de woonkamer op zijn buik. Zij heeft het letsel niet gezien.

De officier heeft verklaard dat zij weet dat er discussie was of er een ambulance zou komen of dat er een ambulancebroeder op een motor kwam, maar zij kon zich niet herinneren op welk moment deze discussie speelde.

Verklaring verzoeker

Verzoeker heeft tegenover medewerkers van de Nationale ombudsman verklaard dat hij na de tweede ram wist dat het AT voor zijn deur stond. Dat de voordeur niet meteen open ging komt volgens verzoeker doordat er twee extra sloten op de deur zitten. Na de tweede ram heeft verzoeker zich meteen omgedraaid, is in de woonkamer op zijn buik gaan liggen en heeft zijn armen gespreid. Het is volgens verzoeker niet waar dat hij een snoekduik heeft gemaakt, zoals een van de AT-ers heeft verklaard. Verzoeker heeft ontkend dat hij met het schild is geduwd of geraakt.

Voorts heeft verzoeker verklaard dat twee mannen op hem sprongen. De ene man sprong met zijn knie op zijn rechterschouder en de ander op zijn linkerschouder. De AT-er die zijn knie op zijn linkerschouder zette, is bij het wegzetten van zijn linkervoet met zware laarzen op verzoekers hand gaan staan. Verzoeker heeft verklaard dat het niet waar kan zijn dat hij op zijn vinger is gevallen. Volgens verzoeker gebeurt het nooit dat een pink afbreekt doordat iemand valt. Hij heeft niet gevoeld dat een AT-er op zijn hand stond, maar dat is volgens verzoeker de enige mogelijkheid hoe het letsel kan zijn ontstaan. Verzoeker heeft verklaard dat hij het ontstaan van het letsel niet heeft gevoeld. Dat komt volgens hem door de adrenaline die naar boven kwam op het moment dat hij de ram hoorde. Hij weet niet wat er allemaal is gebeurd. Volgens verzoeker was hij tijdens de aanhouding niet onder invloed van cocaïne. Hij had gezegd dat de cocaïne die hij bij zich had, voor eigen gebruik was, omdat hij niet gepakt wilde worden voor dealen.

Het AT had meteen een ambulance moeten bellen en niet eerst een motorambulance moeten laten komen, aldus verzoeker. Volgens verzoeker is zijn hand niet in de woning verbonden. Nadat verzoeker is voorgehouden dat de AT-ers hebben verklaard dat één van hen zijn hand heeft verbonden en dat ook de rechter-commissaris heeft gezien dat verzoekers hand is verbonden, heeft verzoeker aangegeven dat hij het niet meer precies weet. In dat geval vindt hij het goed te weten dat een AT-er zijn hand heeft verbonden.

Lezing politiechef

De politiechef heeft de Nationale ombudsman laten weten dat de rapportages en verslagen hem geen aanleiding geven zijn eerder ingenomen standpunt te herzien.

Reactie verzoeker

Verzoekers advocaat heeft gesteld dat het gezien de feitelijke bevindingen (de plaats waar het bloed is aangetroffen en de aard van het letsel) en de gegeven verklaringen het het meest waarschijnlijk is dat het letsel is ontstaan door het uitoefenen van grote druk op verzoekers vingers. Alle betrokkenen hebben aangegeven dat verzoeker tijdens de aanhouding rustig was, meewerkte en geen enkel verzet bood. Verzoeker lag met gespreide armen volledig weerloos op de grond. Het gebruik van de onderhavige geweldshandelingen (fixeren) was in de gegeven situatie niet proportioneel, aldus verzoekers advocaat.

Beoordeling

Ten aanzien van het geweldgebruik

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten van burgers worden gerespecteerd. Het recht op onaantastbaarheid van het lichaam is een grondrecht dat door de Grondwet en internationale verdragen wordt beschermd (zie Achtergrond, onder 1. en 2.). Het gebruik van geweld tegen personen betekent een inbreuk op dit grondrecht. Een politieambtenaar die in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening is, is echter bevoegd geweld te gebruiken wanneer dit noodzakelijk is en een minder ingrijpend middel niet voor handen is (zie Achtergrond, onder 3.).

Het AT treedt op als een operationele eenheid en maakt daarbij gebruik van specifieke aanhoudingstechnieken en –tactieken om te voorkomen dat de verdachte zich op enigerlei wijze tegen de aanhouding zal verzetten. Het fixeren van een verdachte en het plaatsen van een knie in diens nek behoort tot die specifieke aanhoudingstechnieken. Het is dan ook niet onjuist dat twee AT-ers hun knie in verzoekers nek hebben geplaatst om hem te fixeren. Het is de ombudsman niet gebleken dat hierbij op verzoekers rug is gesprongen.

Ten aanzien van het letsel aan verzoekers hand stelt de Nationale ombudsman voorop dat het uitermate treurig is dat de aanhouding tot het letsel heeft geleid, met als gevolg dat verzoekers pink moest worden geamputeerd.

De stellingen over het ontstaan van dat letsel staan lijnrecht tegenover elkaar; verzoeker stelt dat een AT-er op zijn pink is gaan staan (met het letsel als gevolg), hetgeen van de zijde van de politie wordt ontkend.

Uit verzoekers verklaring is gebleken dat verzoeker niet heeft gevoeld dat een AT-er op zijn hand is gaan staan. Volgens verzoeker kan het letsel alleen zijn ontstaan doordat een AT-er op zijn hand is gaan staan. De ombudsman maakt hieruit op dat verzoeker achteraf heeft gereconstrueerd hoe het letsel kan zijn ontstaan.

De ombudsman heeft informatie ingewonnen bij de arts die verzoeker op de eerste hulp heeft behandeld, maar de arts heeft geen duidelijkheid kunnen geven over het ontstaan van het letsel. De ombudsman heeft ook verder geen bevestiging gekregen voor de stelling dat een AT-er op verzoekers vinger is gaan staan. AT-er X (die het zou betreffen)

heeft verklaard dat hij zeker weet dat hij niet op verzoekers hand is gaan staan omdat hij de handen van een verdachte wil zien, aangezien deze een risico vormen. De ombudsman acht deze verklaring plausibel. Uit het proces-verbaal van politieambtenaar C. blijkt bovendien dat verzoeker bij de eerste hulp heeft gezegd dat hij niet wist hoe het letsel was ontstaan. Gelet op de verklaring van AT-er X én het feit dat verzoeker zich niet bewust is van het moment dat het letsel is ontstaan en is gaan zoeken naar een verklaring voor het ontstaan van het letsel, acht de ombudsman het onvoldoende aannemelijk dat AT-er X daadwerkelijk op verzoekers hand is gaan staan.

Ook verder is niet gebleken dat het AT op enigerlei wijze disproportioneel geweld heeft gebruikt, waardoor het letsel is ontstaan. Het AT heeft het recht op onaantastbaarheid van het lichaam voldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van de medische zorg

Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat overheidsinstanties aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die overheidsinstanties zijn aangewezen. Dit betekent dat wanneer een aangehouden verdachte medische zorg nodig heeft, de politie daarvoor zorg dient te dragen.

De klacht dat het AT verzoeker niet meteen medische zorg heeft verleend, mist feitelijke grondslag nu uit de verklaringen van de AT-ers en de verklaring van de rechter-commissaris blijkt dat verzoekers hand meteen door een AT-er is verbonden. Verder hebben de AT-ers verzoeker in stabiele zijligging gelegd toen hij dreigde weg te raken dan wel weg raakte. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaring dat hij eigenlijk niet weet wat er precies is gebeurd. Naar het oordeel van de ombudsman heeft het AT verzoeker adequate medische hulp verleend.

De Nationale ombudsman overweegt het volgende ten aanzien van de klacht dat de politie pas na veel discussie een ambulance heeft gebeld. Uit het verslag van binnentreden blijkt dat het AT de woning om 20.34 uur is binnentreden. Op het ritformulier van de ambulance staat vermeld dat de melding om 20.37 uur is binnengekomen. De Nationale ombudsman acht de tijd die is gelegen tussen het binnentreden en het moment dat de melding bij de ambulancedienst is binnengekomen niet onredelijk lang. Verder is niet gebleken dat er discussie is ontstaan of er al dan niet een ambulance gebeld moest worden. Dat er discussie is ontstaan over de wijze van vervoer nadat een ambulancebroeder op een motor ter plaatse kwam en dat hierdoor vertraging is opgetreden, is een omstandigheid die de politie niet kan worden aangerekend nu de ambulancebroeder in eerste instantie weigerde een ambulance te laten komen waarmee verzoeker naar het ziekenhuis kon worden vervoerd. De ombudsman acht het gezien de medische toestand van verzoeker juist prijzenswaardig dat het AT zich niet heeft neergelegd bij de diagnose van de ambulancebroeder dat de politie verzoeker zelf moest kunnen vervoeren naar het ziekenhuis. De politie heeft haar zorgplicht voor verzoeker uiterst serieus heeft genomen en heeft het vereiste van bijzondere zorg dan ook voldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de politie-eenheid Den Haag, die wordt aangemerkt als een gedraging van de politiechef van de eenheid Den Haag, is niet gegrond.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

Achtergrond

1. Artikel 11 Grondwet

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam."

2. Artikel 8 Europees verdrag voor de rechten van de mens (EVRM)

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, van zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

3. Artikel 7, eerste lid, Ambtsinstructie

"De ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, is bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld of vrijheidsbeperkende middelen te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik hiervan verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf."